

LA LLUNA D'OLOT

Director Artístic: SALVADOR PERARNAU

REVISTA MENSUAL D'ART I LITERATURA

Any I. — Olot 1 de Setembre 1927

No tingueu sentit pràctic que se us estroncaria el riure. No sou joves? doncs demaneu la lluna:

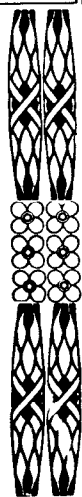
«i quan us semblarà que la lluna es va apropant i que ja la copseu amb les vostres mans, llavors la veureu endins del cel serè, més lluny que mai i més alta. Però continueu demanant la lluna.»

MARAGALL

CASA MASSIAS

PERFUMERIA LLACH

**Moderna
Farmacia
LLACH**

Plaça Alfons XII - Teléfon, 23 - OLOT

¡FESTA MAJOR!

DURANT LES PROPERES FESTES VISITI LES GRANS EXPOSICIONS DE
MOBLES DE

LES TRES PORTES

SERAN DIGNES DE VEURE. PER QUALSEVOL MOBLE QUE NECESSITI
VINGUI A VISITAR-NOS, ELS NOSTRES PREUS SEMPRE SON ELS MES
VENTATJOSOS PER EL CLIENT I MOLT **GRAN REBAIXA**
MES ARA QUE HAVEM ESTABLERT UNA
EN TOTS ELS MOBLES.

LES TRES PORTES

Hospici, 9 ————— **OLOT**

La casa d'on surten el 90 per 100 dels mobles que es venen a Olot!

M A N U E L C A S A B Ó

ofereix a vostè i al públic en general els seus serveis i un gran assortit en

DROGUERIA = PERFUMERIA = QUEVIURES

en l'establiment que ha obert al carrer de Sant Esteve, 13 - OLOT

SECCIÓ DE DROGUERIA AL MAJOR I DETALL: Gran assortit en es-
malts, pintures, barnissos, coles, brotxeria, pinzelleria, abonos, productes químics, etc., etc.

SECCIÓ DE PERFUMERIA: Grans existències d'articles a granel colonies,
quines, extractes, sabons, etc. Objectes per a tocador i propis per a regal. Les millors marques
en perfumeria nacional i estrangera.

SECCIÓ DE QUEVIURES: Sucres, cafès, arroz, pastes per a sopa, galetes,
conserves de totes classes; vins: Xampany, Xereç, licors, etc., etc.

ANDORRÀ

SASTRE

PELAI PLANAGUMÀ

QUEVIURES

Sant Rafel n.º 23 ————— OLOT

GARAGE I TALLER DE REPARACIONS

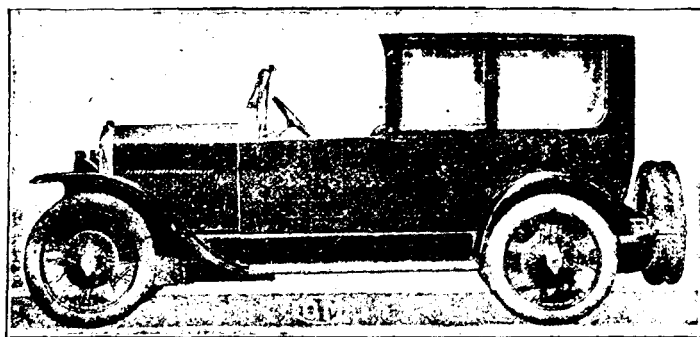
Gran stok de bicicletes rebudes directament de fàbrica - Preus reduïts

AUTOS DE LLOGUER

DE L'ACREDITADA MARCA

O. M.

ESPECIALITZATS PER A NOCES I BATEIGS

Venda de Bicicletes i Motos "B. S. A." "MATKLESS" "AUTOMOTO"

DEMANEU SEMPRE LA CASA

M I Q U E L B A U S

HOSPICI, N.º 9 ————— **O L O T** ————— TELÉFON, 174

PER LES FESTES DE LA MARE DE DEU DEL TURÀ

NO DEIXEU DE PROVEIR-VOS DE

XAMPANYS

LICORS

VINS GENEROSOS

de la Sucursal PLA & SURIS - C. Amargura, n.º 3

GRAN
XAMPANY

Barón Lescompte

4 PESSETES
BOTELLA

LA PICADORA

Demaneu arreu el Sabó

EL DE MES RENDIMENT

ES PUMÓ S

LA LLUNA D'OLOT

Redacció i Administració: Clivillers, 25

Subscripció trimestre, 0'90 ptes. Número solt, 0'30 ptes.

EDITORIAL

AL PARE VAYREDA

MARAGALL—ens plau molt que el nom més respectable de les lletres catalanes sigui la primera paraula d'aquesta revista—en unes paraules dirigides als joves deia que sempre havien de demanar la lluna. Deia el diví Maragall: «I quan us semblarà que la lluna es va apropant i que ja la copseu amb les vostres mans, aleshores la veureu endins del cel serè, més lluny que mai i més alta. Però continueu demanant la lluna».

Es clar que «aquesta lluna» té totes les significances que volgueu. Es clar que no es refereix pas a l'astre de llum impròpia que ens il·lumina les tenebres de la nit. Tampoc ens hi referirem nosaltres. Quan direm «lluna» Déu ho sap que voldrem dir!

En aquest «demanu la lluna» de Maragall hi ha la concessió de tots els neguits, els somnis, les il·lusions i els anhels de la joventut. La joventut no sap mai el que vol ni deu saber. Les joventuts entenimentades no faran mai res. No faran disbarats però tampoc faran cap gran cosa.

Aquesta mateixa al·lusió als joves del gran poeta català diu més o menys: «Si pel carrer veieu un senyor que passa seriós, encarcerat, enfàtic, esclateu a riure al seu voltant». No recordo, perquè ara no tinc a mà el text si diu que li estirin el nas o que li tirin el copalta per terra, però sé que recomana una cosa així.

Alguns diran: «I això que té que veure amb el gran pare Vayreda?» Ja ho crec que sí!: El pare Vayreda fou el pare d'aquests esbarts dels sants llunàtics d'Olot—llunàtics en el bon sentit del bocable—fou l'iniciador d'aquesta florent Escola Olotina. I bé, aquesta Escola Olotina porta una tradició molt respectable i molt honrosa. Fem totes les reverències que calgui a aquesta tradició. Comencem per a dedicar tot aquest esforç i totes les vigories de la nostra joventut a aquesta tradició—millor dit - al respecte i veneració que ens mereix. Això ho veieu representat pel venerable Vayreda i li dediquem els nostres entusiasmes. Però nosaltres continuem i continuarem demanant la lluna i el nostre demanar la lluna és trencar la tradició.

La rebeldia és la senyal de la bondat. Per alló que fan els altres no és fer res. No cal fer-ho. Quin interès tindria que avui un pintor pintés una altra Joconda si ja tenim la de Vinci? Repetim una altra vegada que fer el que fan els altres no és fer res.

Per això nosaltres ens proposem fer quelcom nou. Quelcom d'art, de gràcia, de xiste, de rialla de bona llei, de rialla seriosa malgrat la paradoxa. Serem reverents amb tot el que mereixi respecte. Serem despectivament irònics amb tot el que calgui segons les nostres aptituds.

Perquè es vegi ben manifestament la nostra intenció respectuosa comencem per a dedicar aquest primer nombre al pare Vayreda que és la més alta figura artística d'Olot. Li dediquem tots els nostres somnis i totes les nostres il·lusions encara que sigui per procediments oposats a les seves normes, a la seva època i a la seva manera d'ésser, però el nostre ideal serà el de demanar eternament la lluna. I estem segurs que el diví Maragall i el pare Vayreda ens somriuran des de l'eternitat.

Dibuix de Joaquim Vayreda

SALUTACIÓ A LA PREMSA

La nostra mà és una mà amiga, morena, fornida, jova, forta i tendre a l'ensems, i l'estenem ben franca i cordial.

Ens hem aplegat per a fer ganyotes a la immoralitat dels homes i de les coses. Nosaltres, però, de conformitat amb Oscar Wilde creiem que solament són immorals les coses lletges, i a l'ensems estem d'acord amb el gran Maragall que diu:

«Germans, alçem el cor que tot és bell,
el verd i el vermell»

Això és paradoxal—dirà algú.—Però és que la vida no és una paradoxa? Es que no ha d'ésser paradoxal la joventut? Omar Kayyam diu: «No vulguis mestre ni deixeble». La joventut deu ésser així, il·lusionada, renegaire—en el bon sentit—impetuosa.

Nosaltres som així: humils formiguetes que del graner de la cultura volem tirar el nostre gra de blat.

Als germans del sant graner cultural els allarguem la nostra mà ben franca.

LA LLUNA D'OLOT té claror d'amistat per a tota la premsa i és respectuosa amb tots els ideals.

és el cap d'un cíclop gegantí i tu ets el seu ull enorme al mig del front.

Ens fas l'efecte d'un saló de ball amb una munió infinita d'estels per bombetes i amb el sostre empaperat de blau perquè resulti més la teva blancor clara. I ens fas ballar a tots amb un fervorós entusiasme de llunàtic. A poc a poc et van sortint les banyes i veiem de tant en tant algun estel que fuig per por de la cotossada.

Ets com una padrina d'esguard pietós i passes entre mig d'un vol d'infants que et fan l'ullet.

Ens han dit que eres veremadora. Tens aquests colors de most! Oi més, els estels semblen gotes de llum madura, grans de raïm de l'eternitat.

Per sobre de tot, ets lluna gormanda, lluna de festa major, lluna de ballerugues.

Senyora de la nit, acosta't un poc més a nosaltres. Som els teus enamorats. Tenim el cor d'infant i si no ens ets propícia, quan et veurem que et banyes dintre la bassa del molí, t'escridassarem, et farem ganyotes i et tirarem alguna pedra.

JOAN D'ALIÓ

GLOSSA DEL MES

Lluna de Setembre, lluna de festa major, lluna gormanda, lluna de plaers, com si diguessim, lluna de mel. Ets un pou al revers, enfonsat horitzó endins i ple del suc dolç de tots els fruites de la terra. L'horitzó

Epigrama del gos que lladra a la lluna

Et diria romàntic trobador
perquè lladres la lluna cada nit.
Però m'han dit
que ho fas perquè et fa por
i et sembla que és la boca d'un immens morrió.

EN CANOTES

En Canotes, és un home bo.

Pel dir de la gent, en Canotes és un home maniàtic; quan parlen d'ell no és per res més que per explicar algunes de les seves manies gracioses, i les manies d'en Canotes són tan excelses que ja no són manies.

L'encanten els clars de lluna i de totes les coses tan sols el preocupa la retallada silueta; per ell no hi ha paisatge interessant sense xiprés.

Aquests fantasmes presumits, porten tota la bellesa de la soletat ombrívola; encarcerats i drets com són, li tenen el cor robat; i és que el cor d'en Canotes, és plè de flames rígides en formes de xiprés. Però diuen que en Canotes te manies, i heu's aquí una de les seves manies gracioses.

En Canotes s'ha casat; aquesta vegada, ens ha demostrat que no te pas manies. Malgrat la seva posició, perquè és pobre, ha consumit una de les seves petites il·lusions. (La il·lusió és feta per tothom, pobres i rics.

La nova del casament, produí certa estranyesa als seus companys de treball.

Parlen d'un regal. S'el mereix per la seva bondat i simpatia, i com és natural, es produeixen discussions per a determinar l'objecte.

El millor és dir-li.

Escolteu amic Canotes, nosaltres volem correspondre la nostra amistat amb un petit regal, digueu-nos doncs el que més us plau.

En canotes no hi comptava en cap regal.

Resta pensatiu, passant-se la mà pel front voltant la testa, i digué seriosament:

«Doncs, regaleu-me una guitarra!»

L'home bo, l'home maniàtic, no ha tingut temps en pensar quant útil li podia ésser qualsevol altre objecte.

Ell no sap tocar-la la guitarra, i es passa hores i hores, ingenuament, escoltant les vibracions produïdes per la seva espiritualitat.

La música, com els clars de lluna i els xiprés, li tenen robat el cor.

I és que el cor d'en Canotes és plè de flames rígides amb formes de xiprés. I la bondat ingènua d'en Canotes, diu ben clar que del món, millor que la vanitat i el profit, és l'alegria.

JOSEP LLUNA

L'art i LA LLUNA se n'han dit moltes de coses, tantes, que fins sembla que s'és esgotat el filó, i modernament la lluna no és més que un símbol penjat al firmament i citat per els poetes com qui cita un bell quadre penjat en una de les parets de la cambra que'ns proposem descriure, tot té els seus dies de domini en aquest món, però això no vol dir tanmateix, que la lluna no siga un astre admirable i ple d'encís, capàs d'inspirar belles coses, als homes que plens de sinceritat han volgut acostar-s'hi.

Si no, mireu amb la gracia que Romeu i Julieta moren d'amor sota un raig de lluna.

Beethoven diuen, escriu la seva admirable sonata amarat de la pàl·lida claror.

Puois de Chevanes pinta dintre aquest matis de llum, un magnífic plató de Sta. Genoveva per al Panteó a Paris.

I quin és el poeta de la passada centúria que no l'ha invocada i comparada, amb els ulls clars o amb la faç de l'estimada?

Però una cosa és parlar-hi o parlar-ne i altre cosa és abastar-la.

Bell símbol ens posa Maragall, però qui l'abasta la lluna.

Difícil és abastar la lluna, com difícil és tot ideal, no obstan, treballem joves per si un dia la trobem descuidada i sens que se n'adongui la fiquem dintre del cova.

En aquesta secció ens preocuparem per tant de donar-vos a conèixer algunes de les persones que dintre de l'art i la literatura han intentat i si possible fos, abastat la lluna, sense distinció ni exclusió de cap mena, moderns, clàssics, romàntics i primitius, a fi de que serveixin d'exemple a tots aquells que el bell símbol de Joan Maragall no siga una lletra morta i puguin ésser esperonats amb aqueixos exemples replets d'ensenyaments i curulls de la gràcia de l'art.

Ha estat trobat el projecte de Façana que J. Carles Panyó feu per l'Església de Ntra. Sra. del Tura i que ja n'hi ha una part d'executat. Com sabem que un devot pàga l'edificació d'una façana per l'esmentat temple, i a fi de portar-ho a cap havia estat ja encarregat a un artista olotí, un nou projecte, esperem que tant els que l'han encarregat aquest projecte com l'artista que n'ha rebut l'encàrrec voldran guardar la memòria d'En J. Carles Panyó.

SIRUS

LITERARIES

DELS SOMNIS TERRANALS

*No, no, amics meus: La claror que jo duc
no és la claror que hi ha en totes les coses.
Jo ara em trobo amb el cor poruc
i sento a dins tot un esclat de roses.*

*I gairebé no goso cloure els ulls
car sé que ve de dins la claredat.
Oberts així, els tinc de llum curulls
i si els clogués seria enlluernat.*

*I bé, vaja! els clouré de mica en mica.
Veieu? Ja dormo embriagat de llum
i sento una musica
i un riure fi, i un deliciós perfum
i una carícia dolça, dolça
i un somni ple de tanta claredat
que apar que una mà pia espolsa
dins mi l'essència de l'eternitat*

*I somnio, i somnio, nit i dia.
Sentiu? Ara somnio alt i tot!
Hi ha una claror pia
a dintre cada mot.*

*«Es ella!... Es ella!... La veieu que és bella?
I com me mira!... Quins ulls tan divins!...
Deixeu-mè apretà el pit!... Es una estrella
que la duc aquí dins!...»*

*Degué caure, una nit, d'aquest cel blau
i jo em dalia per haver-la.
Si una gota de rou quan cau
es torna perla,
una estrella quan cau es torna sol,
es torna Déu que enlluerna i anima,
Veieu? Ara ella és el meu conçol!...
Sentiu? sentiú? Va dient que m'estima!...»*

*Somni diví! Il·lusió de la vida!
L'amor és el misteri més sagrat.
En aquest món ple de mentida
l'amor és la única veritat.*

*No, no, amics meus: La llum que hi ha en les coses
no es pas la llum que ara jo duc.
Em sento a dins tot un esclat de roses
i em trobo el cor poruc.*

*Els somnis passen com una ala oberta;
d'aquesta terra en fan un paradís.
i quan hom es desperta,
—si el somni es realitat—és més feliç.*

SALVADOR PERARNAU

IRONIES DE LA LLUNA I DEL DESTÍ

En la nostra Editorial ja expliquem més o menys el nostre propòsit. Aquí direm qui som.

Som els creients en la Lluna. Hi ha qui creu en que el pare Sol és l'amo i senyor de l'univers i en ses mans—no sabem si té mans—rau l'infinita potestat. A nosaltres no ens ha guillat la torradora del Sol i creiem en la mare Lluna.

Sentireu els solistes de Sol, no de *solo*—que diuen: «Això ha succeït així perquè el sol ho ha volgut.» Nosaltres direm «això ha succeït així perquè ho vol la Lluna». Per a nosaltres la Lluna és el destí; ens és benévola i no n'hi ha cap que estigui de mala lluna.

Tenim les nostres raons poderoses per a ésser llunàtics. Els pagesos diuen: «Vaig plantar aquelles monjetes en ta lluna i tenen un mal lluc!» Res: per culpa de la lluna aquell pagès es quedà sense monjetes. Us dirà també que les llocades d'agost són les millors—com la nostra llocada!—i que tals o quals arbres deuen esporgar-se en tal o qual lluna. I tenen raó: la Lluna és omnipotent. Canvia de forma, s'enpetiteix o engrandeix i apreta més o menys, però la sort dels homes i de les coses depèn de la Lluna.

Per això nosaltres, en aquesta LLUNA D'OLOT parlarem d'art, de bellesa en general i de tot el que s'escaigui. Les coses que s'escapin a la nostra limitada comprensió humana les explicarem per mitjà de LA LLUNA. No tindrem mai culpa de res. Sempre i de tot en tindrà la culpa la Lluna. Que el parc d'Olot és així o és aixà? Per culpa de la Lluna. Que tal o qual pintor, literat o el que sigui te tres emes en el nom? Per culpa de la Lluna, vet'ho-aquí.

No ens acontentarem gaire sovint amb les coses tal com són sinó que direm que les voldriem encara que sigui demanar la Lluna.

En aquest món on tot és convencional, nosaltres també tenim dret al nostre convencionalisme i el nostre convencionalisme és la Lluna. Per aquesta raó, els dies que no fa lluna, no ens convenç gaire res ni ningú. I som—val a dir-ho—una miqueta toçuts. Per més que ens diguessin; «Això és la lluna!» nosaltres hem fet prometença de no entornar-nos-en al llit ni que ens punyissin amb les banyes de la idem.

N'hi ha tanta de gent que creu en la lluna i no hi vol passar! Nosaltres sí, nosaltres som llunàtics. Ja ho som de naixement. Ja ho sabem ja que hi ha llunàtics, i llunàtics. Però nosaltres no ens enfadarem gens, tant si ens situen entre els uns com entre els altres. Som de molt bona fe; de una bona fe excessiva. Mireu si som de bona fe que fins en ve a la memòria una corranda que sentíem contar quan erem infants i que té força gràcia:

Era un minyó que es veu que pescava amor al clar de la Lluna i la seva galindaina al donar-se compte de les intencions poc llunàtiques—volem dir cristianes—del xicot, li respongué;

Busques la Lluna en un cove
i no li trobaràs pas.

Ves a enganyar a ta germana
que a mi no m'enganyaràs.

SALPER

COSES DEL TEMPS

Va comprar-se la dentadura d'or a Liverpool, va montar-se-la a Marsella i arribat a Barcelona la tingué que vendre-se-la per poder menjar.

La festa major

Perquè no sigui dit que no pensem en la festa major en parlarem una miqueta.

La festa major de la nostra ciutat és—com la de totes les ciutats del món—atapaïda d'espectacles, il·luminacions i coses enlluernants; fins hi ha tot un gran castell de focs artificials que moltes vegades sino fós per la rapidíssima actuació dels bombers, serien d'allò més naturals.

Durant aquestes festes tot va a dojo. Per tradició vens obligat a atipar-te més que els altres dies. Sobre-tot deus atipar-te de pollastre, d'aquest animalet tan simpàtic que et fa de despertador durant tot l'any i presumeix la cresta damunt del cap com una rosella. Ell és la pobre víctima de la festa major. «A voltes som besties les persones» diu l'Apeles Mestres.

La ciutat que fa aquestes festes extraordinàries, superficials, és com una noia bellíssima que nomésriu una vegada a l'any.

Es clar que fa bonic de veure-la riure; però nosaltres preferiríem que no rigués tant, portser; però que rigués una miqueta, sempre.

La festa major de fora no té cap encís. La festa major de dintre té una joia immensa i perdurable. Els pobles deuen riure sempre per fora i per dins.

Però és festa major i hem de disfrutar força! Els hem de ballar tots encar que sigui amb la negra. LA LLUNA ens recomana poca serietat i nosaltres hem fet vot d'ésser eternament obedients a LA LLUNA.

Farem força xerínola, ho malversarem tot i menjarem força pollastre. Després l'apotecari ja ens prepararà els indispensables lexants que no deixen pas d'ésser un nombre imprescindible de tornaboda. I mentre el pollastre farà els últims espetecs i arronsarà la cresta com una rosella marcida, nosaltres aprofitarem l'últim vals com si ens ho regalessin.

FLAUVI

D'ací i de fora d'ací

CRISTÓFOR DE DOMÈNECH

Cristòfor de Domènech ha mort! L'home de fondes conviccions, d'un caràcter retallat, d'un esperit de pedra, fort i ferreny, però que d'aquesta pedra sabia fer-ne grans architectures d'art i ciències, aquest home ha mort.

Catalunya perd una de les siluetes més altes de la ciència.

LA LLUNA D'OLLOT també el plora.

El pintor chileno HECTOR DE ARAVENA

El simpàtic i finíssim amic nostre Hector de Aravena, de Santiago de Chile que l'estiu passat es trobava entre nosaltres, ha tingut la delicadesa d'enviar-nos unes lletres molt afectuoses, notificant-nos la seva exposició i honorant-nos amb algunes teles interessantíssimes, d'alguns indrets d'Olot.

Tractant-se d'un amic nostre, d'un interès indiscutible, ens plau moltíssim, i éssent com és un fervorós

admirador de les belleses olotines, donar a conèixer algunes de les crítiques de la seva exposició:

«Hay ahí un talento pictórico indiscutible. Compone con elegancia. Tiene la conciencia de los valores y una libertad de ejecución sumamente distinguida.»

«Maneja el color con valentía, pero al mismo tiempo con un raro buen gusto. Jamás cae en desentono. Y como dibuja con bastante seguridad, su carácter de pintor impresionista no excluye la apreciación justa de los volúmenes.»

«Pero, sobre todo, quisieramos llamar la atención hacia el delicado y noble temperamento del pintor Aravena. Su interpretación de la naturaleza tiene un acento de espiritualidad, una evocación casi mística, una gran poesía; sin que jamás caiga en la descripción literaria.»

«Felices nosotros sí, como lo pensamos, hemos señalado a la atención del público a un artista que hará honor a su país. Por ahora, de una cosa estamos ciertos, y es de haber cruzado el sendero por donde vá hacia arriba un talento pictórico de primer orden.»

Carlos Silva Vildósola
Director de «El Mercurio» de Chile

«De regreso en Chile, el pintor D. Héctor Aravena, tras de dos años de viajes y estudios por Europa, se nos muestra en un nuevo aspecto: el pintor de retratos. Ya ha ejecutado algunos de innegables cualidades, y se dispone a emprender denodadamente el cultivo de la figura, tan descuidada, por desgracia, entre la mayoría de los pintores chilenos, que han preferido nuestro paisaje a la composición y el retrato; géneros, es cierto, mucho más difíciles, si bien de más alta categoría.»

«No dudamos que auxiliado por su talento natural y por los serios estudios efectuados en el Viejo Mundo, Aravena logrará el fin que se propone.»

C. Valdes Vasquez.

De «Los Tiempos» Santiago

Felicitem al nostre amic que després de dos anys d'estudi per Europa, que no deixa d'ésser una lluita neguitosa, hagi sabut traure tan bon partit, cosa que només s'obté quan es tracta d'una intel·ligència sòlida i refinada com la que té el nostre anyorat amic Hector de Aravena.

Vam tenir el gust de saludar el pintor dilecte amic nostre Marià Llavaneras, que va passar unes hores per la nostra ciutat.

A més dels pintors que tenim tot l'any al nostre costat, han vingut aquest estiu a pintar per Olot i els voltants, els amics Carles, R. Llimona, Olivet, Callicó, Valls.

Tenim molt de sentiment al parlar de la greu malaltia que sofreix l'amic i compatriota notable escultor Enric

Quintana, que l'obligà venir precipitadament de París.

Molt ens plauria poder donar en el nombre pròxim la nova del seu restabliment.

Tenim el gust d'hostatjar a la nostra ciutat, l'eminent escultor N'Enric Casanovas.

Que sia benvingut.

El dia 6 d'aquest mes (com és costum cada dos anys), s'inaugurarà l'exposició dels treballs que han fet els alumnes de l'«Escola de Belles Arts» durant aquest darrer curs.

Nosaltres, com a bons llunàtics, esperem amb goig veure aital exposició perquè així, segurament, ens fugirà la mania que tenim ficada dins el cap al sentir parlar tant i tant d'aquesta *ditxosa* «Escola Olotina» i dels «casos d'alguns alumnes».

No dubtem que serà asiduament concorreguda, puig s'ha de tenir amb compte el renom que s'ha fet arreu de Catalunya la nostra «Escola de Belles Arts».

S'admetrà col·laboració de tots els «llunàtics» de bona llei que estiguin escampats per aquestes muntanyes i que encar, no sabedors dels nostres ideals, tinguin de fer una vida de *anacoreta* per poder dir coses a la Lluna.

Hem rebut un ofici de la Casa Vayreda, Bassols, Casabó i C.^a, que ens honra convidant-nos a veure una exposició de Imatges, que tindrà lloc en el local social durant els dies de la nostra festa major.

Entre les Imatges a exposar hi figura una Via-rcucis del conegut arquitecte En Josep Puig i Cadafalch.

No cal dir que dita exposició ha de tenir un caire molt interessant, tenint en compte la fama mundial de que gosa aquesta acreditada Casa d'Estatuària religiosa.

Mereix especial menció l'aconteixement líric-artístic que durant aquestes festes, podrem gaudir en nostre Teatre Principal. Una gran Companyia d'Opera, baix la direcció artística de A. Escampini i en la que formen part l'eminent Mestre Director J. Sabater, les conegudes soprans D.ª Verona, del Gran Teatre el Liceo de Barcelona, N. Sofia Vergé, qui actuà en l'última representació de Tosca donada en aquesta ciutat i el pulcre tenor Sr. J. Castellví, alumne del malograt compatriota D. Pau Meroles.

Per l'importància de la Companyia i de l'Orquestra composta per professors de l'esmentat Teatre, augurem un bon èxit per a tots, i en especial per al Sr. Castellví. Les obres anunciades son: Tosca, de G. Puccini; Faust, de Gounod; i Favorita, de G. Danicetti.

Cornades de la Lluna

L'antic Egipte ressuscita.

Ara mateix en unes escabacions rescents s'ha trobat una gran ciutat egípcia i joies de molt de valor. Aquesta ciutat desaparegué el segle III. Oi, més, tothom sap que el moviment nacionalista egípcia d'uns anys ençà és inquietant.

Va molt bé! El gran Orient, l'antic imperi del Sol ressuscita de cor i esperit així que nosaltres fem sortir LA LLUNA.

Uns quants periodistes—més que periodistes deuen ésser ximplés—han fet un viatge Madrid-Saragossa en patineix.

Perquè estessin més en caràcter, nosaltres els regalariem un «biberón». Creiem que serien més «chicos de la premsa».

Nosaltres, creiem en la ressurrecció de la carn. Recomanem que durant la festa major, es matin forces pollastres i tota classe de bestiar llanar i boví.

Ja ressuscitaran un dia o altre.

Heus ací la veritable Associació Protectora d'Animals i Plantes

A la nostra Plaça de braus, encara s'hi fan curses, però aquesta vegada era de badellets.

El fi era benèfic, i com que es tractava de uns quants aficionats, alguns d'ells coneguts, la plaça s'omplènà de gom a gom.

Els badellets, invisibles, els «diestros» molt valents, però hi va haver qui va caure més vegades que el *Princep de Gales*. Es lamentable.

Al Teatre Apolo de Barcelona, en el proper mes de Setembre, s'estrenarà la revista «Reus, París, Londres», llibre de Paco Madrid, i música del mestre Demón.

El nostre gran amic i col·laborador En Salvador Perarnau, ha posat lletra en alguns passos musicals de l'esmentada revista—entre altres «La Xava de Sans» i «Cant a les Rambles»—que és segur li valdran un sorollós èxit.

No cal dir, que entre tan bons elements, l'èxit de la revista queda assegurat.

Aquest any, la sega ha passat sense que res de particular esdevingués.

Els segadors, escamats de l'any passat, en trobar-se amb certs fenòmens que no tenen res que veure amb la collita, anaven amb compte. Trobar-se amb un niu de guatlles és una cosa natural, però trobar-se amb un somnier, fa pensar una mica malament.

Segons referències, i no sabem per quina necessitat, el *somnier* era de matrimoni.

Fa un quant temps, que tothom s'hi veu amb cor d'atravesar l'Atlàntic.

Arreu del món es parla d'aquest aconteixement amb gran entusiasme quan nosaltres anem d'Olot a Amèrica, amb la mateixa facilitat de pendre'ns un vermut; i si un es distreu una miqueta ja hi és de cap.

¡Qui ho havia de dir del Pladellacs!

La moda dels cabells curts (que ja ha passat de moda), s'ha extès d'una manera tan gran a Olot, que difícilment trobaríem mitja dotzena de noies que no els portessin a lo noi o a la «garçonne».

Nosaltres, no som partidaris d'aquesta moda ximple i poca solta, per còmoda i higiènica que sigui.

Es troben una colla d'intel·lectuals en una taula de *café*. Als *café*s s'hi desenrotllen sempre les discussions

més poca soltes. Parlen de llibres; de grans llibres, dels millors llibres.

El més gran que s'ha escrit—diu un seriosament—és el Cervantes.

—En Cervantes?

—Si en Cervantes! en Cervantes!...

—De quin autor és?

—De D. Quijote. (Històric).

A Constantinopla, el simpàtic país de la mitja lluna ha passat un cas digne d'ésser esmentat:

Un anglés, un antipàtic anglés d'aquets que vesteixen a la última moda, es passejava tranquil·lament, presumint els pantalons Oxford que mireu si ho devien ésser d'Oxford, que la policia el va detenir tenint-lo sis dies a la sombra.

Aquí a Olot, si la policia procedís d'aquesta manera, es tindrien de suprimir els balls per falta de «Chicos Peras».

Seria una llàstima, veritat?

Per fi, hem vist un poc resoltes les reformes del Parc. Prescindint de lo poc que falta, fàcilment es pot apreciar la determinació.

Queda discret, elegant, i si endevina prompte l'influència d'alguns reconcs de Versalles.

Celebrem moltíssim aquestes reformes fetes amb tant de seny.

Es una vergonya el que està passant amb les sardanes al Passeig de Blay. No està bé que per a cubrir les petites despeses d'una cobla, es molesti a la gent per la miserable quantitat de quinze o vint cèntims.

Aquesta mena de capta tan vergonyosa tindria que desaparèixer, i segurament que els senyors cafeters (que són cinc), podrien posar-hi remei de sobres. Però com que els cafeters no poden fer-se'n càrrec degut al poc benefici que els en resulta, ens sembla que seria preferible peel bon nom d'Olot no permetre aquesta capta.

Continuem demanant la Lluna però protestem enèrgicament.

Durant un dels darrers concerts que mensualment dona la nostra Associació de Música i en un moment d'aquells en que hom escolta tan belles sonoritats, s'of de sobte un «garreeec» sec i enervant produït per l'obriment de la porta d'una de les llotges del pri-

mer pis, apareixent en el marc d'ella una silueta voluminosa seguida d'una altra i en el fons la del acomodador que amb una reverència complimentosa, tornava a tancar la porta. Segurament que cap d'ells s'havia donat compte de la nota que hi ha al peu de cada programa.

—
En un cusidor d'aquesta ciutat, dies passats, hi esdevingué un cas digne d'ésser esmentat.

L'objecte és de que cada modisteta que té novio, s'hi enten—amb ell—pel diferent xiulet que li fa des del carrer. Així és que un xiula i desseguida baixa l'interessada a fer les cerimònies de consuetut.

Es el cas de que dies enrera, n'hi va anar a treballar una de nova, i encara que convinguts que també ell li faria un xiulet, es va descuidar d'esbrinar quina tonada tenien els dels altres afortunats i en va engegar un d'una miqueta estrany.

I aquí ve el bunyol.

Va baixar una modisteta, que no era la modisteta que ell volia, i la xicota en veure's amb aquella planxa li va dir (al mateix temps que posava una cara més sèria que la d'un municipal de punt):

—Un altre vegada vagi amb més compte «pollo», si no té xiulet se'n busca.

Imp. de P. Aubert—Superior, 35, i Nou de S. Antoni, 7.—Olot.

XAMPANY RIGOL

El preferit per la gent de bon gust i distinció

Bebeu sempre RIGOL

PALAU DEL CALÇAT I CALÇATS ROVIRA

Sabates de totes menes, impermeables,

articles Foot-ball, guardapols,

lligues, mitges, culots, bandes,

scambos "BOSTONS"

CREMA ROVIRA

OLOT Teléfon, n.º 143

Magatzem de robes CASA NYERA

de

JOAN GUITART

Sempre les darreres novetats en tota classe de Gèneres per a Senyora

Especialitat en tota classe de GÈNERES NEGRES

Camises de percal i Popelín

Corbates última moda

Lligues i Tirants

Cinturons darrera novetat

Botonadures gran fantasia

Mocadors gran novetat

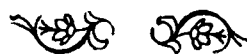
Mitges de cotó, fil i de seda

Gèneres de punt de totes classes

**No comprin sense veure abans les Novetats
en tots els articles i preus.**

Antiga CASA NYERA

Carrer d'Aigua

OLOT

PIERRE SASTRE

Sant Esteve, 9
OLOT

CENTRO ADMINISTRATIVO - COMERCIAL

JOAN TRIADU MITJA

AGENT DE NEGOCIS MATRICULAT I COMERCIAL COL·LEGIAL

MAJOR, 10

OLOT

TELEFON, 243

CORRESPONSALS A MADRID I BARCELONA

Secció Administrativa:

Representació directa d'Ajuntaments, Societats Mercantils, Industrials i Particulars a les Oficines Pùbliques de la Província.—Ingress de quotes per a la reducció del Servei Militar.—Despatx de Llicències de caça, pesca i tenència d'armes.—Passaports.— Certificats de Penals i d'Últimes voluntats.— Marques de Fàbrica i Patents d'Invençió.— Cumplimentació d'exhorts.— Registre i traspàs d'automòvils.— Títols de chaufers.— Compra-venda i administració de finques.— Consultori de tota mena d'assumptes administratius.

Secció Comercial

Segurs en general: Accidents, Incendis, Vida i Transports marítims i terrestres.— Organització de viatges particulars i col·lectius amb bitllets de f. c. circolars o kilobitllet.— Libres de Comerç.— Inventaris i Balanços.— Liquidacions, etc., etc.

COMMISSIONS — CONSIGNACIONS — REPRESENTACIONS

BISUTERIA CASADEMONT

SANT ESTEVE NÚM. 9 OLOT

Gran assortit en mantellines i mantons per a novia. = = = = **Especialitat en dols.**

Vestits per a criatures, des de ptes. 1'75. Capes, Jerceis, etc. etc.

Moneders gran fantasia a preus baratissims.

Gran stok en Arrecades, anells, imperdibles, Pintes, collarets, respalls

OBJECTES PER A REGALS

Colònies — Perfums — Polvos — Cremes per a la cara

MODISTESI

ORNAMENTS DE LA MES ALTA NOVETAT PER ELS VESTITS
: : : : : EXTENS ASSORTIT EN FIGURINS : : : : :
: : : : : : : SE PLISA A BON PREU : ; : : : : : : : : :

: - : Per tot el que necessiten no deixin de visitar la **BISUTERIA** : - :

MERCERIA : — : CAMISERIA

NOVETATS : — : PAQUETERIA

GÉNERES DE PUNT

Ramon Benet

Major, 11 : : OLOT

TRANSPORTS GENERALS

LA RÀPIDA

M. Planas i Camps

Servei especial rapidíssim d'anada i tornada
amb auto-camions directes

D'OLOT A BARCELONA

OLOT: Serveis d'encàrrecs (recaderia) i carga
general: **Josep Freixas.** (Davant Farmàcia
Llach) Plaça Alfons XII, n.º 8

BARCELONA: Servei de recaderia (petits
paquets) Sacristans, 10

Carga general: **Agencia Lamarca.** Bailen, 62.
Telèfon, 433. S. P.

ANDORRÀ

SASTRE

PELAI PLANAGUMÀ

QUEVIURES

Sant Rafel n.º 23 ————— OLOT

Gran Cafè del Círculo

Gran Confort - Calefacció Central

Passeig de Blay :-: :-: OLOT